

Lincoln Peirce

MARELE NATE

LOVÎTURĂ DUPĂ LOVÎTURĂ!

ARTHUR

CAPITOLUL

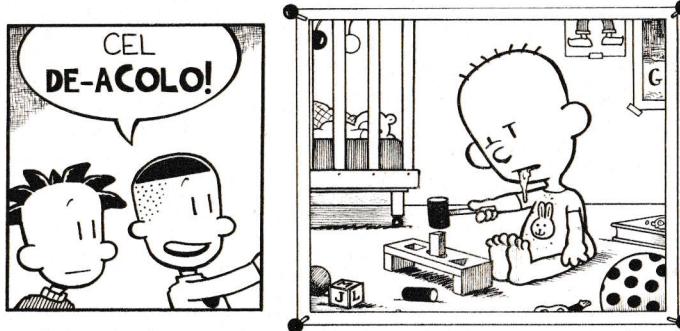
1

— Ăsta-i cel mai urât bebeluș pe care l-am văzut vreodată.

Stau împreună cu Teddy pe holul de la intrarea în Sc. Nr. 38, în fața unui panou cu un catralion

— Care? chicotesc, aplecându-mă peste umărul lui ca să văd mai de aproape.

Ce?? Hei, ia STAI un pic!...

— TU?? întreabă Teddy.

Încearcă să pară șocat, dar îmi dau seama după expresia lui că știa de la început a cui e poza.

— Mda, e chiar Nate, spune Francis, trecând prin spatele nostru.

Francis și Teddy sunt cei mai buni prieteni ai mei, ceea vă poate surprinde, dacă e să judecați după felul în care fac mișto de poza asta de când eram bebeluș. Dar aşa merg lucrurile între noi trei. Știu amândoi că e o chestiune de timp până când o să le vină și lor rândul. În cele din urmă suntem toți chit.

AMÂN-
DOI
suntet!

— Francis, tu unde ești? spun eu, ochind imediat poza lui pe panou.

Francis ridică din umeri.

— Hei, TOȚI bebelușii sunt dolofani, zice el. De unde crezi că vine expresia *grăsime de bebeluș*?

— De la poza ta, evident, spune Teddy râzând.

Face un semn cu mâna spre toate pozele de pe panou.

Până ca eu și Francis să-i tragem lui Teddy o căpăceală pentru că-i atât de nesuferit, poate c-ar trebui să explic care-i faza cu toate pozele astea cu bebeluși.

Āsta este avizierul doamnei Shipulski. Este secretara școlii și ea hotărăște ce apare aici. De obicei sunt afișe penibile, ca:

sau...

Săptămâna trecută însă doamna Shipulski a hotărât să încearcă altceva. Iată ce s-a întâmplat:

De fapt, ultima parte nu s-a întâmplat. Am vrut doar să mai înveselesc puțin lucrurile.

Oricum, aşa a început în școala noastră jocul „Ghiții cine e bebelușul“. Doamna Shipulski a cerut fiecărui elev dintr-o șasea să pună o poză pe panou.

— Unii sunt aşa ușor de ghicit! spune Francis.

— Uite-l și pe Chester, zice Teddy, arătând spre altă poză.

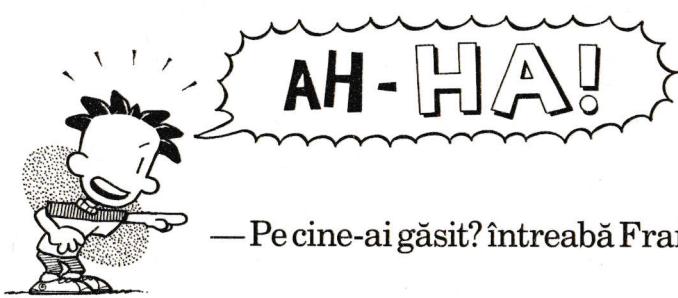

De fapt, nu mai sunt atent la ce spun Teddy și Francis. Scanez panoul de la stânga la dreapta, căutând... o poză... anume.

Respect pentru omeni și cărti

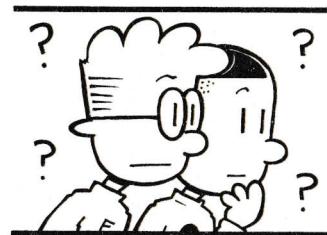

Iat-o! Între doi copii cu frizuri nefericite – ea este!

- Pe cine-ai găsit? întrebă Francis.
— Uitați-vă aici! spun eu.

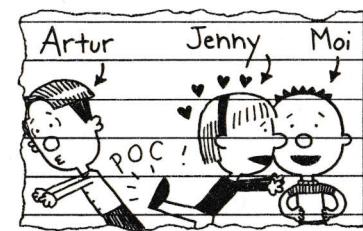
Francis și Teddy se apropie ca să se uite mai bine. Par a fi derutați. Ca de obicei.

- Mă dau bătut, spune Teddy în cele din urmă. Cine e?
— Nu-i EVIDENT? întreb eu.

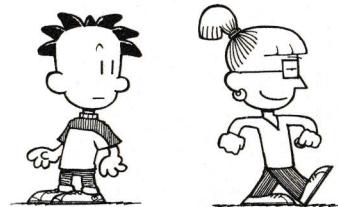
Jenny este cea mai grozavă fată din clasa a șasea și într-o zi noi doi o să fim un cuplu pe cinste. (Din păcate, acum ieșe cu Artur, care e un fel de obstacol. Dar lucrurile o să se schimbe.) Când vine vorba de Jenny, sunt expert.

- Am recunoscut-o imediat, continuu eu. E cel mai drăguț bebeluș de pe-aici. DE DEPARTE!

— Serios? întreabă Gina zâmbind răutăcios.
Poate că n-o cunoști atât de bine cum CREZI!

Se duce spre panou...

— Hei, n-ai voie!
strig eu. Nu-i a ta!

Bleah! Ia uite cine se bagă ca musca-n lapte: Gina.
Ce treabă are ea?

— BINEÎNȚELES că sunt sigur! i-o retez Ginei.
Sunt CONVINS!

Gina vine spre mine.

— Dacă nu-i a mea, întreabă ea...

